herpy

FRØER

Cuban Treefrog

Osteopilus septentrionalis

Osteopilus septentrionalis er en stor, hårdfør løvfrø fra Cuba, Bahamas og Caymanøerne. Hunnerne bliver op til 13 cm, huden kan skifte farve efter omgivelserne, og de lange tæer med store hæfteskiver gør den til en dygtig klatrer. Den er nem at holde, men støjende, glubsk og med et hudsekret, der kan irritere øjne og slimhinder.

Familie: Hylidae Udgivet 16. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-13 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-13 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Tørskov, regnskov og vådområde**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-29 °C**
Temperatur, nat	**18-22 °C**
Luftfugtighed	**60-90 %**
Vand	**Vandskål** dybde 2-3 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**4-8 mdr.**
Æg pr. lægning	**75-1.000**
Klækning	**1-2 dage**
Larvetid	**21-30 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og andre haletudser**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten er ikke opført under CITES, så der kræves ingen CITES-papirer. IUCN vurderer den som ikke truet (LC). Regler om indførsel, hold og salg kan afvige mellem lande, så tjek de gældende regler, inden dyret købes eller flyttes.

Om arten

Osteopilus septentrionalis er en af de største løvfrøer i Caribien. Voksne frøer er 5-13 cm fra snude til kloak, og hunnerne er tydeligt større end hannerne. Hannerne bliver typisk 5-8 cm, mens hunnerne kan nå 12-13 cm. Frøen vokser hele livet, så en gammel hun kan være meget kraftig.

Farven er variabel: grå, brun eller gulgrøn med uregelmæssige pletter, og unge dyr er ofte mere grønne end gamle. Frøen kan skifte både farve og tegning, så den passer til underlaget. Huden er ru og vortet, og huden på hovedet er vokset fast til kraniet, hvilket mindsker fordampningen. Lårenes inderside er klart gul, og den blinker frem, når frøen springer. Tæerne ender i store hæfteskiver. Hannerne får en mørk brunstknude på tommelfingeren i yngletiden.

Hudsekretet er vigtigt at kende til. Det kan give en brændende fornemmelse i øjne og slimhinder og udløse allergiske eller astmatiske reaktioner, og arten egner sig derfor dårligt til børn. Sekretet produceres af frøens egen hud og ikke af føden, så opdrættede dyr har det også; der er ikke dokumentation for, at det forsvinder i fangenskab. Vask hænder før og efter kontakt, og rør aldrig ved ansigtet. Sekretet er også skadeligt for andre padder og krybdyr, så hænderne skal vaskes, før man rører ved andre dyr.

Temperamentet er sky om dagen og glubsk om natten. *O. septentrionalis* æder alt, hvad den kan få ned, herunder mindre frøer af egen art. Arten er beskrevet som *Hyla septentrionalis* i 1841 og flyttet til slægten *Osteopilus* i 1974.

Udbredelse og levested

Osteopilus septentrionalis er oprindelig hjemmehørende på Cuba, Bahamas og Caymanøerne. Den er blevet indført til Puerto Rico, Jomfruøerne, Anguilla, Guadeloupe, Turks- og Caicosøerne, Costa Rica og især det sydlige Florida, hvor den ofte kom med skibsfragt og senere som blind passager i potteplanter, på både og på køretøjer. Om bestanden på Key West i Florida er oprindelig, er omdiskuteret. De indførte bestande har ført til et fald i de hjemmehørende løvfrøer, og arten regnes som invasiv mange steder. Derfor må en frø aldrig sættes ud i naturen.

> **Oprindelig udbredelse:** Cuba, Bahamas og Caymanøerne.

LEVESTED

Osteopilus septentrionalis lever fra kystnære krat og mangrove til skov, sumpe, landbrugsland og byer og findes ofte i tørre levesteder. Den er set op til ca. 1.100 m over havet. Dagen tilbringer frøen gemt i bladhuller, under bark, i rør eller i potteplanter, og om natten jager den fra træer og buske, ofte nær damme, regntønder og lys, der tiltrækker insekter. Den holder af skygge og fugt, men klarer sig også i tørre perioder ved at søge skjul.

Temperaturen i yngleområdet ligger mange måneder om året over 25 °C. Under ca. 10 °C går frøen i dvale. Yngleaktiviteten topper i regntiden fra maj til oktober, hvor store grupper trækker mod midlertidige vandhuller efter kraftig regn. Yngel forekommer dog året rundt. Frøen tåler brakvand, hvilket har hjulpet den med at sprede sig mellem øer.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

Pasning

TERRARIET

Et terrarie på 45 × 45 × 60 cm er minimum til 2 voksne *Osteopilus septentrionalis*. Frøen er aktiv og klatrer meget, så højden betyder mere end gulvarealet, og større er bedre, især til flere dyr. Til en gruppe på 4 eller flere bør terrariet være mindst 60 × 45 × 60 cm. Glas giver den bedste fugt og ventilation, og låget skal slutte tæt, fordi frøen er en dygtig udbryder.

Bunden skal holde på fugt uden at blive til mudder: kokosjord, sphagnum eller barkflis over et drænlag. Fyld terrariet med grene, kork og robuste planter som pothos, bromelier og filodendron, så der er mange udsigtspunkter og skjul i forskellige højder. Frøen sover om dagen, så den skal have mindst to skjul, der ikke er i fuldt lys. Ventilationen skal være god nok til, at glasset ikke står dugget hele dagen.

Unge frøer kan vokse op i et mindre terrarie, men skal flyttes til det store, når de vokser. Sæt kun dyr af nogenlunde samme størrelse sammen, fordi store frøer æder små. Rengør glasset og skålen jævnligt, og fjern ekskrementer og dødt plantemateriale, før de bliver til mug.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Om dagen holdes *Osteopilus septentrionalis* ved 24-29 °C med en let gradient, så frøen kan vælge varmere eller køligere sted. Den tåler store udsving, men vedvarende varme over ca. 30 °C giver stress og udtørring. Om natten skal temperaturen falde til 18-22 °C. Nattemperaturen bør ikke komme under 18 °C.

En varmemåtte på siden af terrariet med termostat giver blid, jævn varme og tørrer ikke luften. Keramiske varmelegemer tørrer luften meget ud og bruges kun med stor forsigtighed. Mål temperaturen både øverst og nederst i terrariet. Vinterhvile er ikke dokumenteret som nødvendig.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal ligge på 60-90 % med en tydelig rytme. Basisfugten kan være ca. 60 %, og sprøjt kraftigt med afkloreret eller osmosevand mindst en gang dagligt, helst om aftenen, så den stiger til 80-90 %. Er ventilationen rigelig, kan det være nødvendigt at sprøjte to gange. Bunden og beplantningen skal nå at tørre lidt op mellem sprøjtningerne, ellers breder mug og bakterier sig.

Et hygrometer i midterhøjde viser, om rytmen holder. En fugtig bund og en stor vandskål hjælper, men luftcirkulationen skal være god. Tør og mat hud betyder, at fugten skal op. Bliver den slimet og plettet, er der for vådt og for lidt luft.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Stil en stor, lav vandskål frem, hvor *Osteopilus septentrionalis* kan sidde med det meste af kroppen under vand, 2-3 cm dyb, så frøen kan komme op uden at kæmpe. Frøen bader tit om natten og bruger skålen som toilet, så vandet skal skiftes dagligt, og skålen vaskes med varmt vand uden sæbe hver uge. Brug afkloreret postevand eller osmosevand tilsat mineraler. Klor og chloramin skal være fjernet, fordi frøens hud optager stoffer fra vandet. Vandet skal have samme temperatur som luften, og der skal ikke bruges rengøringsmidler, der kan lægge en rest tilbage i skålen. Et filter er ikke nødvendigt.

LYS OG UVB

Der er ingen dokumentation for, at *Osteopilus septentrionalis* har brug for UVB, men svagt UVB giver en tydelig dagsrytme og kan fremme appetit og aktivitet. Det er derfor valgfrit. Vælg i så fald en svag kilde, Ferguson-zone 1 og UV-indeks 1-2, med tæt løv, så frøen kan trække sig i skygge. Tænd lyset i 10-12 timer om dagen og sluk det om natten, så frøen får en jævn rytme. Lys til planter har ikke UVB, og lamper kan godt tørre luften ud, så de skal holdes uden for frøens rækkevidde.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Osteopilus septentrionalis er et glubsk rovdyr, der æder alt i passende størrelse. Giv varierede insekter: fårekyllinger, græshopper, kakerlakker, bananfluer, mel- og voksorme, silkeorme og små regnorme. Foderdyrene skal være højst lige så brede som mellemrummet mellem frøens øjne. Nøgne museunger kan gives som sjælden godbid, men frøen bliver let fed.

Unge frøer fodres hver dag, og voksne 2-3 gange om ugen med et passende antal foderdyr, som frøen æder på 15-20 minutter. En overfodret frø kan få så store fedtlag, at de dækker øjnene. Pudr foderet med kalk uden D3 ved de fleste fodringer og med et multivitamin en gang om ugen. Et overskud af kalk og vitaminer kan skade nyrerne, så hold dig til de mængder, der er nævnt, og pudr voksne dyr sjældnere end unger. Foderdyrene skal selv være godt fodret, inden de gives til frøen.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Osteopilus septentrionalis er en natlig og sky frø, der sover i et skjul om dagen. Hannerne kalder højt om natten med et skurrende, gøende skrig, der kan høres langt væk og ligner en lille hund. Det er et godt argument for ikke at have terrariet i soveværelset. Holder man kun hunner eller en enkelt frø, bliver der mindre larm.

Frøerne kan holdes enkeltvis eller i en lille gruppe af omtrent lige store dyr, men de er kannibalske, så store frøer æder små. Giv rigeligt med skjul og udsigtspunkter. Frøen bør ikke håndteres, fordi huden er følsom, og sekretet kan genere hænder og øjne. Skal den flyttes, så fang den i en ren plastbeholder med fugtig bund. Vildfangne dyr er stressede og kan bære på parasitter, så opdrættede dyr er at foretrække.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er tydeligt større end hannerne, og det er den nemmeste måde at kende kønnet på. Hannerne har desuden en mørk brunstknude på tommelfingeren i yngletiden og en stemmesæk under hagen, som folder sig ud, når de kalder. Hannerne bliver kønsmodne efter ca. 4 måneder og hunnerne efter ca. 8 måneder. Hunnerne vokser altså hurtigere, men modner senere. Tallene er gennemsnit og stammer fra frie bestande.

PARRING

Yngleaktiviteten udløses af varme, høj luftfugtighed og kraftig regn. I naturen kalder hannerne i kor ved midlertidige vandhuller efter regn, og parringen er uden fast partnervalg. Hannen griber hunnen bag forbenene (amplexus), og æggene befrugtes uden for kroppen. I fangenskab kan man efterligne regntiden med en periode med daglig, kraftig overbrusning og temperaturer omkring 27 °C. Brug et særskilt yngleterrarie eller akvarium med vand, fordi æggene skal lægges i vand.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene i vand, hvor de flyder som en tynd hinde på overfladen. En lægning er på 75-1.000 æg, og store hunner lægger flere. Æggene overlever kun ved vandtemperaturer over ca. 27 °C. Der er ingen yngelpleje, og voksne frøer æder gerne æg og haletudser, så de bør ikke blive i yngelvandet.

Haletudserne æder alger og kan være kannibalske over for hinanden og i sjældne tilfælde over for nyforvandlede unger. Giv dem planter, algebelagte sten og ikke alt for tæt bestand, og fodr dem med fintrevne grøntsager, alger og fiskefoder. Vandet skal holdes rent med et filter og dagligt delvist vandskift, fordi haletudserne er følsomme over for kvælstofforbindelser. Høj temperatur giver hurtig vækst: over 35 °C tager udviklingen ca. 3 uger, og under 29 °C ca. en måned.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene klækker efter ca. 24-32 timer, altså 1-2 dage. Haletudserne gennemgår metamorfose på ca. 21-30 dage ved de nævnte temperaturer, og køligere vand forlænger perioden. Når forbenene kommer frem, holder de op med at æde, og de skal have nem adgang til land: sænk vandstanden til nogle få centimeter, læg flydende planter eller bark op, og sørg for et fugtigt, lunt sted ved siden af. De nyforvandlede unger skal flyttes fra haletudsernes vand, så de ikke drukner eller bliver spist.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er 14-17 mm og er grønnere end de voksne. Hold dem i et lille, fugtigt terrarie med bund af fugtig kokos, små planter og et lavt vandfad. Giv bananfluer og små fårekyllinger hver dag, pudret med kalk og vitaminer. De vokser hurtigt og æder gladeligt hinanden, så sortér efter størrelse allerede efter få uger. Ungerne flyttes til et større terrarie, når de er vokset fra det lille.

Sundhed og typiske fejl

Osteopilus septentrionalis er hårdfør, og de fleste problemer skyldes for meget fedt, dårlig hygiejne eller forkert foder. De typiske fejl er:

- Fedme og overfodring. Frøen får fedtvalser over øjnene og bliver sløv. Giv færre foderdyr, og variér foderet.
- Mangel på kalk og D3 hos unger, som giver bløde knogler og rystelser, eller for meget kalk og vitaminer, der kan skade nyrerne.
- Bakterielle og svampeinfektioner i huden og rød hud på bugen ved vedvarende våd og snavset bund, eller dårlig luftcirkulation. Frøen skal have et rent terrarie.
- Parasitter, især hos vildfangne dyr. Tegn er afmagring trods god appetit og slimet afføring.
- Hudskader efter forkert håndtering eller bid fra andre frøer.

Gå til en dyrlæge med forstand på padder, hvis frøen ikke vil æde i mere end et par uger, hvis huden er rød eller har sår, eller hvis den sidder på bunden og ikke reagerer.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.